

Néppárt: az utca demokratikus eszköz, a hatalom nem nyújtja ezüstitálcán az autonómiát

2013. 2. 25.

Az RMDSZ SZKT szombati ülésén a szövetség nem csupán megtagadta a székely zászlót, de a demokratikus tüntetés létjogosultságát is kétségbe vonta, és a „kis lépések politikája” nevében ismét visszavonulót fűjt.

Jelzésértékű, hogy az RMDSZ csak akkor tartja fontosnak a székely zászlót, ha Kelemen Hunor elnök kizárólag a szövetség fényezéséeként, olcsó PR-fogásként átadhatja a lobogót Crin Antonescunak, hogy a „magyarbarát” liberális pártelnök aztán megalázó reakcióval válaszoljon. Az RMDSZ ismét a kettős kommunikációt alkalmazta: kifelé saját eltökéltségét, vélt erejét próbálta mutatni, befelé, saját választóinak pedig ismét az arrogáns mindentudó pózolása jutott.

Felhívjuk a március 10-re Marosvásárhelyre tervezett békés autonómiatüntetés ellen ágáló Markó Béla, az RMDSZ árnyékelnökének figyelmét, hogy az utcai demonstráció a közösségi igény kifejezési eszközeként a demokratikus jogállamiság egyik alapköve, amelynek az érdekérvényesítésben játszott szerepét és jogosultságát csak a legvadabb diktatúrákban kérdőjelezzik meg. Markó Bélának és az RMDSZ vezetőinek tudomásul kell venniük, hogy a „hagyjuk az RMDSZ-re, hogy apránként dolgozzon az autonómiáért” doktrína nevében munkálkodásuk az elmúlt két évtizedben semmivel nem vitt minket közelebb sem a Székelyföld területi autonómiájához, sem az erdélyi magyar közösség kulturális autonómiájához, ahhoz viszont elég volt, hogy elterelje a nemzetközi közvélemény figyelmét helyzetünk megoldatlanságáról. Arra is emlékeztetnénk őket – köztük Verestóy Attila szenátort, aki provokációnak minősítette a tervezett demonstrációt –, hogy a hatalom a világon sehol sem nyújtott át ezüstitálcán semmiféle önrendelkezést az azt igénylő közösségnek, és egyetlen nemzeti közösség sem kapott alanyi jogon autonómiát, amelynek kivívása mindenütt hosszú és néha kilátástalannak tűnő vitákkal járt.

Az RMDSZ kettős mércéjét jelzi, hogy a tüntetést nem tekinti az autonómiaharc elemének, viszont amikor saját képviselőinek tisztségéből való elmozdításáról, esetleg bebörtönzésének lehetőségéről van szó, akkor a párt(ön)érdeket a közösségi jogok védelmének ürügyén nem habozik az utcára vinni az embereket, ahogyan történt ez 2009-ben Csíkszeredában.

Sokat elárul az RMDSZ általában csak a választási kampányokban fellángoló autonómiapártiságáról az, hogy vezetők szerint a demokratikus érdekérvényesítés és a közösségi igény kifejezésének természetes módja, a békés tüntetés ellehetetleníti a politikai érdekérvényesítést. Ez a magatartás inkább tűnik egy örökkévalónak és megkérdőjelezhetetlennek vélt hegemoniájához foggal-körömmel ragaszkodó szűk érdekcsoport változásokkal szembeni ellenállásának. Megerősíti azt az egyre inkább terjedő benyomást, hogy egy húsz év alatt választói bázisának kétharmadát elvesztő alakulat kizárólag a bizonytalan állapotok fenntartásában, a zavarosban való halászatban érdekelt, elvakultságában és saját hatalmi érdekeinek előtérbe tolásával pedig alapvető demokratikus gyakorlatok létjogosultságát is megkérdőjelezi.

Leszögezzük, hogy az Erdélyi Magyar Néppárt társszervezőként teljes mellszélességgel támogatja a március 10-re Marosvásárhelyre tervezett tüntetést, és arra buzdítja az embereket, hogy minél

nagyobb számban vegyenek részt a rendezvényen.

Toró T. Tibor
az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015